

Časopis pro pěstování matematiky

Zdeněk Jankovský

Zemřel doc. Josef Schmidtmayer, CSc.

Časopis pro pěstování matematiky, Vol. 104 (1979), No. 4, 418--420

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/118038>

Terms of use:

© Institute of Mathematics AS CR, 1979

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

ZPRÁVY

ZEMŘEL DOC. JOSEF SCHMIDTMAYER, CSc.

ZDENĚK JANKOVSKÝ, Praha

Dne 23. dubna 1979 zemřel v Praze náhle ve věku necelých šedesátipěti let vynikající vysokoškolský učitel doc. JOSEF SCHMIDTMAYER, CSc., docent elektrotechnické fakulty Českého vysokého učení technického. Připomínáme-li si v těchto řádcích

jeho život a práci, nechce se nám věřit, že jeho místo v kolektivu vysokoškolských učitelů a výzkumných pracovníků, místo výborného učitele a milého a dobrého člověka, zůstane v budoucnosti prázdné.

Josef Schmidtmayer se narodil 26. září 1914 v dělnické rodině v Českých Budějovicích. Svá středoškolská studia absolvoval na reformním reálném gymnáziu v Čes-

kých Budějovicích a ukončil je maturitou s vyznamenáním v roce 1933. Poté byl jako nadaný a nemajetný student přijat do Hlávkovy studentské koleje, aby mohl pokračovat ve studiu svých oblíbených předmětů, matematiky a deskriptivní geometrie, na přírodovědecké fakultě University Karlovy. Studium matematiky a deskriptivní geometrie úspěšně zakončil druhou státní zkouškou v roce 1938. V poslední třetině studia si navíc zapsal přednášky z pojistné matematiky a statistiky. Uzavření českých vysokých škol v roce 1939 mu toto další specializované studium znemožnilo dokončit. Jeden rok se pak živil kondicemi, než se mu podařilo opatřit místo výpomocného učitele na dívčím reálném gymnáziu v Praze VII. Od roku 1941 pracoval v továrně Letov v Letňanech jako technický úředník v oddělení aerodynamiky. Tam získal zkušenosti s aplikacemi matematiky v mechanice. Po osvobození pracoval od roku 1945 do roku 1951 v ústavu aerodynamiky nástavbového Učebního běhu pro letectví na tehdejší fakultě strojního a elektrotechnického inženýrství ČVUT. Po reorganizaci v roce 1951 přešel na katedru matematiky a deskriptivní geometrie ČVUT vedenou prof. F. Vyčichlem a po další reorganizaci fakult ČVUT se stal v roce 1953 členem katedry matematiky na elektrotechnické fakultě ČVUT, kde působil do svého úmrtí. V roce 1957 byl jmenován zástupcem docenta a po habilitaci v roce 1959 byl v roce 1960 jmenován docentem matematiky. V roce 1969 získal titul kandidáta fyzikálně-matematických věd na Universitě Karlově.

Významná je odborná a vědecká činnost doc. Schmidtmayera. Od roku 1940 publikoval přes 30 odborných a vědeckých článků. Je autorem, případně spoluautorem, 7 knih, z nichž nejznámější *Maticový počet a jeho použití v technice* je velmi vyhledávanou a oblíbenou publikací mezi našimi inženýrskými kádry. Za svého dlouhodobého pedagogického působení na ČVUT napsal 14 titulů skript. Odborná práce doc. Schmidtmayera zahrnuje též řadu překladů knih, externí redakce a odborné úpravy. Z jeho soustavného sledování matematické literatury vyplynulo téměř 40 otištěných recenzí a referátů o knihách v odborných časopisech.

V posledním desetiletí se intenzivně zabýval teorií i praxí vyučování matematiky na vysokých školách technických, zvláště na elektrotechnických fakultách. Byl pověřen vedením řady výzkumných úkolů, v poslední pětiletce vedením dílčího úkolu v hlavním úkolu č. 17 rezortního plánu MŠ ČSR a vedením tématického úkolu v hlavním úkolu RŠ-16/2 rezortního plánu MŠ SSR. Za svého působení v této oblasti sestavil řadu úspěšně oponovaných výzkumných zpráv.

Více než třicetileté působení doc. Schmidtmayera jako vysokoškolského učitele se vyznačuje vysokou odbornou úrovní a pedagogickým mistrovstvím. Soudruh Schmidtmayer byl zaníceným učitelem a své pedagogické působení zaměřoval nejen na odbornou, nýbrž i na výchovnou stránku, kde dosahoval při dlouholetém působení ve funkci vedoucího učitele ročníku významných úspěchů.

Z další jeho odborné a pedagogické činnosti nelze opomenout jeho práci ve stále zkušební komisi pro sdělovací elektrotechniku na FEL ČVUT, členství v řadě komisí pro kandidátské zkoušky, přednášky v postgraduálním studiu „Automatizované systémy řízení“ a další. Byl členem redakční rady časopisu Aplikace matematiky.

Vedle vysokoškolské pedagogiky se doc. Schmidtmayer zajímal i o pedagogickou činnost na školách nižších stupňů. Spolupracoval s Výzkumným ústavem odborného školství, s Výzkumným pedagogickým ústavem v Praze a s Výzkumným ústavem inženýrského studia při ČVUT. Podílel se na přípravě učebních pomůcek pro nově koncipovanou výuku na odborných školách a v rámci odborné komise na tvorbě učebních osnov matematiky pro gymnázia.

Soudruh doc. Schmidtmayer měl rovněž velice bohatou a záslužnou účast na veřejné a společenské činnosti. Vždy se výrazně angažoval ve směru společenského pokroku. Za jeho práci se mu dostalo několika čestných uznání a medailí.

Doc. Schmidtmayer byl na svém pracovišti i mimo ně vysoce vážen pro svou pracovitost, pečlivost, přesnost i odbornou a pedagogickou zdatnost. Mezi kolegy i studenty byl oblíben pro své přímé, otevřené, ale přitom taktní jednání.

Československé školství, zvláště pak matematika na vysokých školách technických, utrpělo odchodem doc. Schmidtmayera těžko nahraditelnou ztrátou. Kolektiv jeho spolupracovníků a studentů bude dlouho postrádat obětavého přítele a rádce, pilného pracovníka, vynikajícího učitele a především charakterního člověka Josefa Schmidtmayera.